

(L. Z.'s menn) settu fram sum tað neyturviliga inntøkuuppskoyti fyri millum annað at kunna fremja 10-ára ætlanina og ta stóru tilætlaðu vegagerð.

Eisini í seinastu tingsetu vóru hesi uppskot til eykainntøku sett fram av javnaðarmonnum, men vórðu feld av 20-mannaveldinum. Kortini gingu sambandsmenn aftaná harða átrodikan við til — eins og teir gjerdur í fjør — at heimila landsnevndina at seta hesi uppskot í gildi.

Í 1943 royndist afturhaldið í landsnevndini ikki betri enn afturhaldsmeirlutin á tingi. Eykainntøkuuppskotini vórðu ikki sett í gildi av landsnevndini. Verða sambandsmenn at roynast betri í landsnevndini 1944?

Sum ta seinastu roynd at fáa 20-mannaliðið til sans og samling í tess figgjarpolitikki, settu javnaðarmenn fram soljóðandi:

Greint uppskot til avgerðar.

Tann figgjarætlan, ið gjerd er í ár, er so tepur, at hon illa rækkur til tær uppskotnu útreiðslur, ið vórðu meðan hon varð gjerd.

Síðan henda ætlan varð gjerd hefur tippið gingið við til so stórar játtanir, at figgjarætlanin rækkur minni enn so til og verður so satt talan um eina stóra skerjan av okkara figgjarstandi.

Vit skulu vísa á:

Um vegirnir, tingið hefur játtað studning til at gera lidnar, verða gjerdir til rætta tíð, verða at tróta um	kr. 660.000
Til Vágsravmagnsverk erjattaður studningur »	250.000
Til donska flottarfólk »	100.000
» búfaðarskúla ... »	20.000
» útvarp	30.000
» útsendingar (skotið uppá)	50.000
» keyp av jørð ... »	20.000
Sum uppskoyti til ellisrentufólk, einkubørn, avlamisfólk í minsta lagi (skotið uppá)	150.000
Til rakstur av stórhvalaveiðu, í minsta lagi	150.000
	kr. 1.430.000

Í seinastu tingsetu varð samtykt at hækka lægtingsskattin á allar inntøkur yvir 5.000 kr. við 10% og skattin av inntøkum yvir 50.000 kr. við 25%.

Men henda samtykt var gjerd soleiðis, at tað skuldi standa lands-

nevndini til avgerðar, um lógin skuldi setast í gildi.

Hetta uppskot varð mettt til, um tað varð sett í gildi, at geva um 1/2 millión og var fyrst og fremst ætlað til at rinda útreiðslurnar við 10 ára havnagerðini, ið er mettt at koma at kosta kr. 3.400.000. Ein partur av inntøkuni við teim 25% hækkan av stórinntøkuskattinum skuldu nýtast til vinnulivið.

Tað má haldast at vera heilt átrodikandi neydugt at økja um tingsins inntøkur, og verður tí skotið uppá at álagt verður landsnevndini beinavegin at seta nevndu samtyktu lógaruppskot í gildi.

Uppskot:

Tað verður álagt landsnevndini beinavegin, hon er vald, at seta í gildi tey í seinastu tingsetu samtyktu lógaruppskot viðv. 10% hækkan av skattinum á inntøkum yvir 5.000 kr. og 25% hækkan av skattinum á skattainntøkum yvir 50.000 kr.

P. M. DAM J. F. ØREGAARD
P. HENRIKSEN J. P. DAVIDSEN
J. H. DANBJØRG

Sjálv í evstu stund — við undirskotsstøðuni drigna fram og dokumenterað út í æsir — var 20-mannaliðið »forstokkað«.

Við køldum blóði feldu sambandsmenn og fólkafloksmenn javnaðarmanna uppskotið.

KAJ MUNK SKOTIN

Danska útvarpið segði miðvikukvældið, at danski presturin Kaj Munk var myrður av fyra ókendum monnum.

Kaj Munk var kendur og mikið umtalaður fyri teir sjónleikir hann hefur skrivað. Ein hin best kendi sjónleikur hansara eitur »En Idealist«.

Tá kríggið byrjaði skrivaði hann bræv til Hitler og átaladi harðliga hannsara framferð og atburð. Aftaná at Danmark varð hersett, hefur hann skrivað nógv í bløðini um Týskaranna atferð móti jødum, og ein sjónleik, »Niels Ebbsen«, um tíðina, tá »Tyskerne reves om Danmark«.

Genta

kann fáa lætt pláss í húsi fyri góða lön. Nógv fritíð. Eingi børn at fáast við. Einans húsarbeið.

Ringið til telefon 374 Tórshavn.

Viðmerkingar.

Richard Longs berserkagangur.

Harra Long, hesin áður so hampiligi maður, heldur áfram við sini ófýggjaligu skrivning.

Okkum ger tað verunliga ilt at lesa R. L. nú. Tí vit høvdu ventað okkum meiri av honum. Ja, vit høvdu gleitt okkum til á høviskan hátt at skift orð við hann.

Men vit skilja hann — og at skilja er tað sama sum at fyrigeva.

Vit skilja at harra R. Long ikki kann annað enn leika villur, so leingi hann hefur givið seg upp til fólkaflokkinn. Tí har finnur hann ongan sterkan, sakligan botn at standa á. Hann kemur tvørturímóti kyksendi undir sær — og nervesur sum hann er, missir hann tá skilið, má veipa út við ørmum við villum ósámiligum lótum, áðrenn hann fer til botns. Vit meta hann nú at standa um beltið — hendir einki óvanligt, er hann skjótt horvin. Men kanska vit kunna bjarga honum, áðrenn hann er heilt burturi.

Sum ta fyrstu hondina ráða vit honum til at vera eitt sindur spakmæltan og siðiligan. At oysa seg upp í sinni og spjálka sum óður, ger bara deyðsvandan enn og størri.

Tað er annars gleðiligt, at harra Long er farin at ræðast sínar støður á tingi.

Næstseinst leikar hann sum villur móti harra Danbjørg lærara, ið hefur hætt sær at taka nakað upp aftur úr hansara talum á tingi, har hann talaði fyri træi og bardist fyrri, at maðurin við teim 70 000 í inntøku skuldu koma at rinda lítlan og ongan skatt, um hann árið frammanundan hevði haft ta eyddu at tjent so nógv, at hann hevði bara út í móti 70 000 í skatti.

Tollur á neyðsynjarverur er ringur fyri fjeldina, og tað er rúkandi skeivt, at maðurin við teim 70 000 kr. skal kunna koma at gjalda ongan skatt, bert tí hann tjenti óðiligt árið frammanundan. Hetta hildu javnaðarmenn fram! Skammast harra R. Long yvir at hava vent í móti javnaðarmonnum í hesum, er tað ikki máttin at geva seg at deila Danbjørg, sum hefur sagt lesarum okkara frá støðuni, og merkja hann sum lygnara. Slíkt er beinleiðis ósiðiligt!

Í seinasta »Tímanum« leggur harra Long á kroppin á P. M. Dam tí F. S. hefur loyvt sær at prenta upp aftur eitt álit við uppskoti um

eina skipan, ið kundi tryggja øllum heimum rættin og møguleikan til at fáa part í seyðaslaktinum.

Vit skilja, at harra Long hefur ringa samvitsku av at hava verið í móti javnaðarmonnum her, sum í so mongum øðrum ferir, tí harra Long kennir í sær sjálvum, at hann við síni fylking saman við fólkaflokkinum og sambandinum í at drepa javnaðarmanna málini, hefur svikið sína fortíð, tá ið hann varð roknaður fyri at vera heldur enn ikki javnaðarmaður. Hann hefur svikið arbeiðs- og fiskimannafjældina og givið seg upp til peningamannaliðið — tað má sviða hjá einum fyrrverandi socialisti.

At uppskotið hjá okkum viðvikjandi seyðaslaktinum var tað frægasta, ið kundi fáast í lag og brúkast uttan serligt roks og hóasták — ein skamtan kreivur altíð nakað fyriskipanararbeiði — tað duga allir menn at skilja.

Tá ið harra R. L. roynir at bjarga sær við at taka fram, at H. J. J. var í móti seyðakjettsskamtan, so skulu vit upplýsa, at H. J. J. ongatíð hevði fingið okkara uppskot til ummælis.

Hetta uppskot miðaði ikki í móti at býta kjætið líka út í pundatali, men sum sagt einans at tryggja øllum heimum at fáa part í seyðaslaktinum. Tað fáa tey ikki nú — og hefur 20-mannaveldið, ið roknaður R. L., eisini forðað fyri tí í framtíðini. Iðrar hann seg, og vil hann ikki viðganga at hava vart pengamannin fram fyri smámannin, so hefur hann bert eitt at gera — tað er at biðja um umberslu og lova at taka seg burtur úr 20-mannaveldinum og fylkjast við javnaðarmonnum.

At javnaðarmenn skulu hava svikið grundbyggjandi mál við at verið gingnir saman við sambandinum, tí eina stóra táttinum av 20-mannaveldinum, er, sum maðurin segði: »tann bera yvirsjón og »fantasiur«.

Tað veit harra Long betur enn nakar annar, millum annað frá stjórnskipanarmálinum, lógarmálinum, passreglumálinum, fartserthifikatsmálinum, frimerkjamálinum, rættargongumálinum, flaggmálinum.